

Terry Linke

**ISRAEL PHILHARMONIC ORCHESTRA
COR DE NOIES I COR INFANTIL
DE L'ORFEÓ CATALÀ
GERHILD ROMBERGER, MEZZOSOPRANO
ZUBIN MEHTA, DIRECTOR**

**DIMECRES, 18 DE SETEMBRE DE 2019
L'AUDITORI**

BCN
CLÀSSICS
19/20

L'AUDITORI
PALAU DE LA MÚSICA

www.bcnclassics.cat
93 342 61 75

NOVA
TEMPORADA.
ABONA-T'HI!

18/09/19 / L'AUDITORI

FILHARMÒNICA D'ISRAEL
i ZUBIN MEHTA

07/11/19 / PALAU DE LA MÚSICA

EL SOMNI
D'UNA NIT
D'ESTIU AMB
JAIME MARTÍN

11/12/19 / PALAU DE LA MÚSICA

MISSA SOLEMNIS
DE BEETHOVEN AMB
GIANANDREA NOSEDA

19/01/20 / L'AUDITORI

BAYERISCHER
RUNDFUNK
i MARISS JANSONS

13/02/20 / L'AUDITORI

EVGENY KISSIN, PIANO

17/03/20 / PALAU DE LA MÚSICA

ACADEMY OF ST MARTIN
IN THE FIELDS

25/04/20 / PALAU DE LA MÚSICA

FILHARMÒNICA
DE VIENA
i ZUBIN MEHTA

11/05/20 / L'AUDITORI

LONDON SYMPHONY
i SIMON RATTLE

PROGRAMA

CICLE BCN CLÀSSICS

L'Auditori

Dimecres, 18 de setembre de 2019

Israel Filharmonic Orchestra

Cor de Noies de l'Orfeó Català (Buia Reixach i Feixes, directora)

Cor Infantil de l'Orfeó Català (Glòria Coma i Pedrals, directora)

Gerhild Romberger, mezzosoprano

Zubin Mehta, director

GUSTAV MAHLER (1860-1911)

100'

Sinfonia núm. 3 en Re menor

- I. Kräftig. Entschieden (amb força i decisió)
- II. Tempo di Minuetto. Sehr mässig (Molt moderat)
- III. Comodo, Scherzando. Ohne Hast (Sense pressa)
- IV. Sehr Langsam (Molt lent). Misterioso. Durchaus Leise (Absolutament pianíssim)
- V. Lustig im Tempo und keck im Ausdruck (Allegro de tempo i picardiós d'expressió)
- VI. Langsam. Ruhevoll. Empfundene (Lent. Tramquil, amb sentiment profund)

*El programa s'interpretarà sense pausa.

Quart moviment
(Contralt)

O Mensch, Gib Acht!
Was spricht die tiefe Mitternacht?
Ich schlief!
Aus tiefem Traum bin ich erwacht!
Die Welt ist tief
und tiefer als der Tag gedacht!
O Mensch! O Mensch!
Tief ist ihr Weh!
Lust tiefer noch als Herzeleid!
Weh spricht: Vergeh!
Doch alle Lust will Ewigkeit,
will tiefe Ewigkeit!

De F. Nietzsche,
Also sprach Zarathustra

Escolta, home!
Què diu la profunda mitja nit?
Jo dormia!
Vaig despertar d'un somni profund.
Profund és també el món,
i més profund del que el dia havia pensat!
Home! Home!
El seu dolor és pregon!
Més ho és el goig, però, que el mal.
El mal diu: Mor!
Mes tot goig cerca eternitat,
fonda, profunda eternitat!

De F. Nietzsche,
Així parlà Zarathustra

Cinquè moviment
(Cor femení, cor infantil, contralt)

Bimm, bamm!

Es sangen drei Engel einen süßen Gesang,
Mit Freuden es selig in den Himmel klang.
Sie jauchzten fröhlich auch dabei,
Daß Petrus sei von Sünden frei.

Und als der Herr Jesus zu Tische saß,
it seinen zwölf Jüngern das Abendmahl aß,
Da sprach der Herr Jesus:

“Was stehst du den hier?
Wenn ich dich anseh', so weinest du mir.”

“Und sollt' ich nicht weinen,
du gütiger Gott”
(Du sollst ja nicht weinen!)
“Ich habe übertreten die Zehn Gebot;
“Ich gehe und weine ja bitterlich,
(Du sollst ja nicht weinen!)
Ach komm und erbarme dich über mich.”

Hast du denn übertreten die Zehn Gebot,
So fall auf die Knie und bete zu Gott!
Liebe nur Gott in alle Zeit,
So wirst du erlangen die himmlische Freud!

Die himmlische Freud, die Selige Stadt;
Die himmlische Freud,
die kein Ende mehr hat!
Die himmlische Freude war Petro bereit't
Durch Jesum und allen zur Seligkeit!

Aus Des Knaben Wunderhorn

Bimm, bamm!

Cantaven tres àngels una dolça cançó,
i les notes alegres ressonaven en el cel.
S'exclamaven joiosos perquè Pere havia
estat perdonat pel seu pecat.

I quan seguí el Senyor Jesús a taula
i va menjar el sopar amb els dotze apòstols
digué el Senyor Jesús:

“Què fas, doncs, tu aquí?
Tan bon punt et miro et poses a plorar.”

“I com no he de plorar, Déu de bondat”
(No cal plorar així, no cal plorar així)
“si he transgredit
els deu manaments?”
“Me'n vaig i ploro amargament!
(No cal plorar així, no cal plorar així)
Oh, compadeix-te de mi!”

“Si tu has violat els deu manaments,
Agenolla't i prega el teu Déu!
Estimant Déu en tot moment
obtindràs la joia celestial!”

La joia celestial és una ciutat santa;
la joia celestial no té fi.
La joia celestial li ha estat donada a Pere
per Jesús, i a tots nosaltres
com a benaurança!

De El corn màgic de la joventut

Cat **M**úsica

Emociona't
amb Catalunya Música

amb la col·laboració

catmusica.cat

 Obra Social "la Caixa"

INTÈRPRETS

Oded Antman

ISRAEL PHILHARMONIC ORCHESTRA

L'Orquestra Filharmònica d'Israel va ser fundada el 1936 per Bronislaw Huberman, el gran violinista i músic polonès que va persuadir 75 músics jueus de les millors orquestres europees a immigrar a Palestina per formar part de l'orquestra, i va convidar el millor director del moment, Arturo Toscanini, a dirigir el seu concert inaugural, celebrat el 26 de desembre d'aquell mateix any.

L'Orquestra Filharmònica d'Israel ofereix cicles de concerts d'abonament a Tel Aviv, Jerusalem i Haifa, a més de concerts especials i diverses sèries a tot Israel. Cada any, realitza gires pels centres culturals internacionals més importants i participa en molts dels festivals més prestigiosos. Cada temporada acull destacats músics d'arreu del món i dona suport al desenvolupament dels artistes israelians, tant a Israel com a l'estranger, així com als compositors israelians. La seva tasca també contribueix a la integració dels nous immigrants i inclou en la seva formació molts músics novinguts al país.

Com a part de KeyNote, el seu programa d'educació musical i difusió comunitària, els

músics de l'Orquestra Filharmònica d'Israel ofereixen concerts per a escolars en nombroses escoles i a l'Auditori Charles Bronfman de Tel Aviv.

El 1968, Zubin Mehta va ser nomenat conseller musical de l'Orquestra Filharmònica d'Israel i, el 1977, es va convertir en el seu director titular. Leonard Bernstein va ser elegit director llorejat el 1988; Kurt Masur, director convidat honorífic el 1992 i, des de la temporada 2011-2012, el director italià Gianandrea Noseda hi ocupa el lloc de director convidat principal.

COR DE NOIES I COR INFANTIL DE L'ORFEÓ CATALÀ

El Cor de Noies de l'Orfeó Català va ser fundat l'any 2000 i està integrat per quaranta joves de setze a vint-i-cinc anys, la majoria de les quals es van iniciar als cors infantils de l'Orfeó Català. Buia Reixach i Feixes n'és la directora i Josep Surinyac el pianista.

Ha treballat amb els directors J. Busto, P. Ll. Biosca, X. Puig, M. Minkowski, E. van Tiel, M. Valdivieso, N. Huynh i J. Nott, i ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica Camerata Musicae, Vespres d'Arnadí, Les Musiciens du Louvre, Orquestra Simfònica del Vallès, Jove Orquestra Nacional de Catalunya i Gustav Mahler Jugendorchester.

Entre els seus compromisos del 2019 destaquen el debut al maig a la Philharmonie de Berlín, convidat al projecte coral Vocal Heroes de la Filharmònica de Berlín, i l'actuació a l'agost al Festival de Peralada amb la Mahler Chamber Orchestra & Friends i Maria Valverde, dirigits per Gustavo Dudamel, amb *El somni d'una nit d'estiu* de Mendelssohn.

El Cor Infantil de l'Orfeó Català està integrat per cantaires d'onze a setze anys. Glòria Coma i Pedrals n'és la directora i Pau Casan

el pianista. Ha actuat a Barcelona, Tàrraga, Pamplona, Sant Sebastià, Montpeller (França) i Pisa (Itàlia). Ha col·laborat amb orquestres i cors de prestigi i ha treballat amb els directors E. Pohjola, P. Hyöki, M. Janowski, S. Bychkov, Z. Mehta, V. P. Pérez, I. Fischer i J. E. Gardiner, entre d'altres. Ha actuat al Gran Teatre del Liceu i ha treballat amb Comediants i amb Dani Coma en diverses ocasions.

Dels seus darrers projectes, destaca l'òpera *El monstre al laberint* de Jonathan Dove amb tots els cors de l'Orfeó Català i la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, dirigits per Simon Halsey, al Festival Grec 2018.

El març passat (cicle Palau 100) els dos cors van cantar la *Tercera Simfonia* de Mahler amb la Gustav Mahler Jugendorchester, dirigits per Jonathan Nott.

GERHILD ROMBERGER, MEZZOSOPRANO

Gerhild Romberger va néixer a l'Emsland. Després d'estudiar música per a escoles a l'Acadèmia de Música de Detmold, va estudiar amb Mitsuko Shirai i Hartmut Höll. Com a cantant apassionada, el seu extens repertori abasta totes les parts principals de contralt i mezzo-soprano del repertori de concerts i oratoris, des dels períodes barroc, clàssic i romàntic fins a la música del segle XX.

Passos importants en la carrera de Gerhild Romberger durant els darrers anys han estat els concerts amb Manfred Honeck, amb la Filharmònica de Berlín dirigida per Gustavo Dudamel, amb l'Orquestra Filharmònica de Los Angeles dirigida per Herbert Blomstedt i amb la Gewandhausorchester de Leipzig dirigida per Riccardo Chailly. A més, ha actuat amb la Simfònica de Viena i amb la Simfònica de Bamberg sota la direcció de Daniel Harding, així com a La Scala, dirigida per Franz Welser-Möst.

De la temporada actual destaquen les interpretacions de *Das Lied von der Erde* de Mahler a Montecarlo i de la Simfonia núm. 2 de Mahler amb l'Academia Nazionale di Santa Cecilia de Roma, així com les actuacions amb la Filharmònica de Berlín i, sota

la batuta de Kent Nagano, a l'Elbphilharmonie d'Hamburg. També a Hamburg se la pot escoltar interpretant el Rèquiem de Ligeti i a Florència l'*Stabat Mater* de Dvorák al costat del Maggio Musicale Fiorentino.

Cap al futur
amb la música.

LA VANGUARDIA

ZUBIN MEHTA, DIRECTOR

Va néixer a Bombai el 1936 i va rebre la seva primera educació musical del seu pare, Mehli Mehta, destacat violinista i fundador de la Bombai Symphony Orchestra. Als divuit anys va deixar els estudis de medicina que havia començat a l'Índia i es va traslladar a Viena, on va ingressar en el programa de direcció de Hans Swarowsky, a l'Akademie für Musik. Va guanyar el Concurs Internacional de Direcció de Liverpool el 1958 i també va ser premiat a Tanglewood. El 1961 ja havia dirigit les filharmòniques de Viena, Berlín i Israel, amb les quals recentment ha celebrat cinquanta anys de col·laboració. Ha estat director titular de la Montreal Symphony Orchestra (1961-1967) i de Los Angeles Philharmonic Orchestra (1962-1978). El 1969 va ser nomenat assessor musical de la Israel Philharmonic Orchestra (IPO), el 1977, director titular, i el 1981, director vitalici. Ha dirigit més de tres mil concerts amb aquesta extraordinària formació, incloent-hi gires pels cinc continents. Culminarà la seva tasca al capdavant de l'IPO cinquanta anys després del seu debut, l'octubre de 2019.

El 1978 va ser nomenat director titular de la New York Philharmonic, lloc que va mantenir durant tretze anys. De 1985 a 2017, va ser titular de l'Orchestra del Maggio Musicale Fiorentino.

Va fer el seu debut operístic amb *Tosca*, a

Montreal, el 1963. Des de llavors, ha actuat a la Metropolitan Opera de Nova York, la Wiener Staatsoper, la Royal Opera House, el Covent Garden, La Scala Milano i els teatres d'òpera de Chicago i Florència, així com al Festival de Salzburg. De 1998 a 2006 va ser director musical de la Bayerische Staatsoper de Munic. El 2006 va inaugurar el Palau de les Arts Reina Sofia de València i va ser president del Festival del Mediterrani fins al 2014, quan va dirigir l'aclamat cicle de *L'anell del nibelung*, amb la Fura del Baus.

En la seva extensa llista de premis i honors figura el Nikisch-Ring, atorgat per Karl Böhm. És ciutadà honorífic de Florència i de Tel Aviv, així com membre d'honor de la Wiener Staatsoper, la Bayerische Staatsoper i la Gesellschaft der Musikfreunde Wien. El títol de director honorífic li va ser atorgat per les orquestres següents: Wiener Philharmoniker, Münchner Philharmoniker, Los Angeles Philharmonic, Maggio Musicale Fiorentino, Staatskapelle Berlin i Bayerische Staatsorchester.

Va rebre el Praemium Imperiale del Japó, la Creu de l'Orde del Mèrit d'Alemanya i el Tagore Award for Cultural Harmony de l'Índia, i es va col·locar una estrella amb el seu nom al Hollywood Boulevard.

Continua donant suport al desenvolupament de nous talents musicals arreu del món. Juntament amb el seu germà Zarin, és codirector de la Fundació Mehli Mehta de Bombai, on s'eduquen més de dos-cents infants en música clàssica occidental. L'Escola de Música Buchmann-Mehta de Tel Aviv dona suport a joves talents d'Israel i està en estreta relació amb la Israel Philharmonic Orchestra. També ha impulsat un nou projecte dirigit a l'educació musical de joves israelians àrabs a les ciutats de Shwaram i Natzalet, amb professors locals i membres de l'IPO.

SIMFONIA NÚM. 3 DE MAHLER

La religiositat d'un agnòstic que parla amb Déu

«La música és la revelació de l'absolut sota la forma del sentiment.»

Hegel

«Tot allò que és visible pot contenir l'invisible; l'audible, l'inaudible; allò palpable, l'impalpable. Potser també el que és pensable, l'impensable.»

Novalis

«Per primera vegada t'he estat infidel i durant una estona t'he oblidat. He plorat escoltant la *Tercera simfonia* de Mahler.»

Alban Berg

(en carta a la seva esposa Hélène)

Qui s'endinsa en aquesta obra —com s'esdevindrà aquesta tarda— hauria de sentir que travessa les portes d'un temple. Poques vegades un agnòstic ens ha brindat un cant tan elevat a la magnificència de la vida i a la possible existència de Déu. Potser valdria l'aparent contradicció: Déu existeix o no existeix, però en aquesta *Tercera* dialoga amb el músic. La *Tercera simfonia* de Mahler —l'expressió més acabada de la concepció panteista de Spinoza, és a dir que la natura i Déu són equivalents— és un himne a la Creació on l'autor fa parlar el bosc, el capvespre, l'arbre, el nen, el cucut, l'estiu, les flors del prat, la nit, el mateix Déu («que és amor», com ho escriu a Anna von Mildenburg). Els temps quart i cinquè són cantats i Mahler hi utilitza un text de Nietzsche i un poema dels *Wunderhorn*. El text de l'autor

de *Zaratustra* (*Oh, Mensch!*) emfatitza versos ja transcendents: «Home! Home! El seu dolor és pregon! Més ho és el goig, però, que el mal. [...] Mes tot goig cerca eternitat, fonda, profunda eternitat!». Els versos del *Des Knaben Wunderhorn* expressen: «Cantaven tres àngels una dolça cançó, i les notes alegres ressonaven en el cel. S'exclamaven joiosos [...] la joia celestial no té fi». Existeix una carta de Mahler a Bruno Walter del 2 de juliol de 1890 que convé conèixer i que diu: «Benvolgut amic: us envio aquesta breu resposta per convidar-vos a venir a veure'ns el dia 16. Les meves germanes potser us han dit que no he estat desvagat: espero que d'aquí a unes setmanes hauré acabat la *Tercera*. Els primers esbossos ja estan molt avançats i treballa en l'orquestració. No dubto que els nostres amics els crítics, oficials i oficinosos, tornaran a tenir vertigens, però els qui gaudeixin amb els agradables passeigs que proposo s'ho passaran d'allò més bé. L'obra sencera està, per descomptat, maculada amb el meu deplorable sentit de l'humor i aprofita sovint l'ocasió de sotmetre's a la meua lamentable afecció als sons desagradables. Força sovint els músics no es presten la menor atenció mútua, i tota la meua naturalesa morbosa i brutal s'hi revela completament nua. Tothom sap que no puc estar-me de trivialitats. Aquesta vegada s'han franquejat tots els límits del que és suportable. Veniu de pressa, doncs, després d'haver-vos posat l'armadura. Si el vostre gust s'ha refinat a Berlín, prepareu-vos per veure'l irre-meiablement malmès. La meua salutació més afectuosa per a vós i la vostra família i a reveure. Com sempre. Gustav Mahler». Mahler anomena en aquestes

ratlles «sons desagradables» els que seran, per la seva mediació i la seva capacitat profètica, el pòrtic de tota la música del segle xx. Alma dirà després de l'estrena d'aquesta simfonia: «L'audició de l'obra m'havia convençut finalment de la grandesa de Mahler. Aquell vespre li vaig dedicar la meua devoció amb llàgrimes d'alegria. Vaig entendre el que abans ja havia sospitat: la meua missió era eliminar tot obstacle en el seu camí i viure tan sols per a ell». Alma pren consciència que és al costat d'un geni i que això mereix un sol qualificatiu: privilegi. En una carta del juny de 1879 al seu amic l'advocat Josef Steiner, Mahler es retrata així: «Dominen la meua ànima per rigorós torn la màxima intensitat de la vitalitat més joiosa i el més apassionat anhel de mort. D'una cosa estic segur: que no puc continuar així durant molt més temps. Lluito com un salvatge per trencar els llaços que m'encadenen al repugnant i insípid pantà d'aquesta vida i amb tota la força de la desesperació m'aferro a la tristesa... el meu únic consol. Llavors, de sobte, el Sol torna a somriure'm i desapareix el glaç que immobilitza el meu cor, torno a veure el cel blau i les flors que onegen al vent i el meu riure burleta es desfà en llàgrimes d'amor. Oh, tant de bo algun déu esquincés el vel dels meus ulls perquè la meua mirada clara pogués penetrar el moll de la terra! Oh, si jo pogués contemplar aquesta terra nua, estesa sense ornaments ni embelliment davant el seu Creador, llavors jo podria continuar endavant i mirar de cara el seu geni!». Que propers al seu desig són els pentagrames d'aquesta *Tercera*!

És coneguda l'anècdota de la visita de Bruno Walter a Steinbach-am-Attersee.

Mahler l'esperava al desembarcador i li va dir: «No val la pena mirar res. Ho he posat tot a la meua simfonia!». Tal era la convicció del mestre: la *Tercera* era un món que ell podia abraçar des de les seves vivències panteistes i cosmològiques. I malgrat que tot defuig la possibilitat d'una sola significació (en aquesta visió talmúdica Mahler i Kafka eren cosins germans), aquesta simfonia és de les més alegres i vitals de Mahler. Ell la va voler anomenar *Simfonia Pan*: molt poques vegades en la història de la música un compositor havia aconseguit expressar amb tal pregonesa i encantament el que fa de l'home l'habitant d'una existència que interroga i és interrogada. L'hàlit filosòfic que habitava el cor de Mahler té aquí una de les seves expressions més commovedores. Hugo von Hofmannsthal va dir una vegada de Jean Paul que «els seus llibres tenen la tendència a fer allò proper tan llunyà i allò llunyà tan proper, que el cor pot abraçar-los alhora». Passa el mateix amb aquesta *Tercera*: una abraçada còsmica de la qual som protagonistes i receptors. La bellesa no rau en la forma de les coses com un caràcter que li fos inherent, sinó com un estat de l'ànima, com un emblema o jeroglífic de la ment, conseqüència d'una tensió existencial permanent i d'un obstinat enfrontament amb l'enigma. Segons Mahler, és una esfera el centre de la qual és a tot arreu i la circumferència, enlloc. Tots posseïm un poder misteriós que permet sostreure'ns a les empremtes del temps i desposseir-nos de totes les relacions exteriors per entrar en nosaltres mateixos i contemplar l'eternitat de forma immutable. Això constitueix l'experiència més íntima, l'experiència més autèntica, de

la qual depèn tot el que sabem o creiem saber. Mahler és un dels sacerdots més lúcids i entranyables d'aquesta missa, aquest pelegrí de l'angoixa que pot dir: «Es comença essent abatut a garrotades per després ser transportat vers els cims sobre les ales dels àngels».

Mahler va indagar la resposta en tots els lloc possibles, aquesta resposta amb la qual adreçar-se al cor dels homes, però —com ho diria Félix Grande— som naufragats amb llicència. La revelació de l'impossible és empresa de naufragats, és a dir, religiosa. Tot és miratge i no ho és. Amb Mahler —i sobretot en aquest *Adagio* definitiu i inoblidable que posa la pell de gallina— aprenem a saber el que és sempre un enigma: un encontre amb la solitud creadora i, d'allí estant, de nosaltres a Déu, una passa. El «vell Gustl» —com signa algunes de les seves cartes a Alma— ha posat la mirada en el futur i la *Tercera* és la seva profecia clarivident.

Avui, Zubin Mehta, amb la saviesa adquirida pel pas dels anys, en serà l'interpret. Ho diu el mateix Mahler: «La Natura mateixa pren veu i diu uns secrets tan pregonos que el món potser no els ha escoltat mai».

Arnoldo Liberman

JO AQUÍ TRIO MÚSICA.

AQUÍ AMB JOSEP CUNÍ

Et convidem a escoltar cada dia **Aquí**, amb **Josep Cuní**. Un programa on la música clàssica sona amb la força que es mereix.

De dilluns a divendres de 7 a 12 h

🐦 | 📘 | 📺 @AquíCuní

SER CATALUNYA

📻 Barcelona 103.5 fm 📱 App SER CATALUNYA

BCN
CLÀSSICS
19/20

PROPER
CONCERTS

PALAU
DE LA MÚSICA
CATALANA

7 DE NOVEMBRE

EL SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU

ORQUESTRA DE CADAQUÉS
ESCOLANIA DE MONTSERRAT
NEMANJA RADULOVIC, VIOLÍ
JAIME MARTÍN, DIRECTOR

11 DE DESEMBRE

MISSA SOLEMNIS DE BEETHOVEN

ORQUESTRA DE CADAQUÉS
COR ESTATAL DE LETÒNIA
MARTIN FRÖST, CLARINET
GIANANDREA NOSEDA, DIRECTOR

ENTRADES i ABONAMENTS:
www.bcnclassics.cat / 93 342 61 75

CUINA OBERTA tots els dies de 13h a 1h

RESTAURANT OFICIAL DEL
BCNCLÀSSICS

VINE A SOPAR AMB LA TEVA ENTRADA DEL CONCERT I ET CONVIDEM A UNA COPA DE CAVA

Passeig Isabel II, 14
08003 Barcelona

www.7portes.com

reserves@7portes.com
Tlf. 93 319 30 33

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

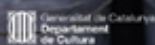
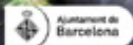
Nou abonament de dijous de l'OBC

Gaudeix de la música simfònica també
entre setmana! Sis cites essencials de
la temporada a partir de 130 €

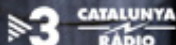
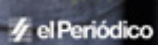
**ONO: EL MANDARÍ MERAVELLÓS | ONO DIRIGEIX LA 5A
DE TXAIKOVSKI | FESTIVAL BEETHOVEN 250 III: EL TRIPLE
CONCERT | SIMONE YOUNG DIRIGEIX PERIANES | ONO: 4A
DE BRAHMS | MĂCELARU: EL PRÍncep DE FUSTA**

L'AUDITORI
auditori.cat
obc.cat

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

CICLE BCN CLÀSSICS A L'AUDITORI 2019/2020

Organitzen:

Amb el suport:

Col·laboren:

Mitjans oficials:

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona
www.bcnclassics.cat
contacte@bcnclassics.cat
93 342 61 75

bcnclassics

@bcnclassics

@bcnclassics

bcnclassics

GAUDIM LA MÚSICA EN SILENCI

Desconnecta el telèfon mòbil i les alarmes

Amorteix els estossecs amb un mocador

Evita el soroll de l'embolcall dels caramels

Moltes gràcies!

BCN
CLÀSSICS
19/20

L'AUDITORI
PALAU DE LA MÚSICA

Mai no t'havies sentit
TAN CLÀSSICA

**ABONA'T
A BCN CLÀSSICS**

La millor música clàssica a Barcelona

www.bcnclassics.cat

93 342 61 75